

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У 9736/16
23.08.2017. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзбергер, председника већа, Руже Урошевић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца _____ из _____, поднетој против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја закључка, број: 07-00-01196/2016-03 од 26.05.2016. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.08.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним закључком обустављен је поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број: 07-00-00118/2015-03 од 03.03.2016. године, покренут по предлогу тражиоца извршења из _____

Тужбом поднетом Управном суду дана 02.07.2016. године, тужилац је оспорио законитост закључка туженог органа са свих законом дозвољених разлога. Указује да у његовом образложењу нису наведени достављени прилози који представљају одлучне чињенице. Истиче да је неистинита тврдња да надлежни орган не поседује документе из којих се може сазнати номинални износ новчаних средстава која су издвајана из тужиочевог бруто личног дохотка за стамбено обезбеђење. Ово стога што је из укупне масе номиналних износа новчаних средстава издвојених за задовољавање стамбених потреба у ЈНА, утврђен ревалоризовани номинални износ новчаних средстава за свако лице, те је тим износима обрачуната и приписана камата за период од 01.01.1956. до 31.12.1990. године. Наводи да се од 01.01.1991. године,

утврђени појединачни номинални износи новчаних средстава нису водили на посебном рачуну, а да су морали бити уплаћени на појединачне партије активних војних лица. Да се поступало по Закону о стамбеном обезбеђењу у ЈНА, Наредби о издвајању, евидентирању и коришћењу средстава из бруто личног дохотка, доказ је и обрачун ревалоризованог износа доприноса за стамбену изградњу, али је неприхватљиво да је то за некога урађено, а за некога није. Указује да није тражио остваривање права и на закону заснованог интереса за период од 01.08.1993. године па надаље. Упућује на одредбе Наредбе о издвајању, евидентирању и коришћењу средстава из бруто личног дохотка за одређене видове стамбеног обезбеђивања, којом је прописано да је исплатилац личног дохотка био дужан да за сва активна војна и грађанска лица на служби у ЈНА сачини списак појединачних уплата. Имајући у виду напред изнете чињенице и доказе, сматра да је налаз Повереника да је извршеник у целости извршио своју обавезу неприхватљив. Предложио је да суд поништи оспорени закључак и донесе решење у тужиочеву корист тако што ће обавезати Повереника да му обезбеди остваривање права и на закону заснованог интереса.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Наиме, правилно је, по оцени Управног суда поступио тужени орган када је у поступку спроведеном без повреде правила поступка, обуставио поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности од 03.03.2016. године, покренут по предлогу тужиоца као тражиоца извршења. Ово стога, што је поменути решењем, наложено Министарству одбране Републике Србије, да обавести тражиоца информације, да ли поседује тражене информације, односно документе из којих се може сазнати номинални износ новчаних средстава која су закључно са 01.08.1993. године издвојена из његовог бруто личног дохотка, за задовољавање стамбених потреба у ЈНА, те да, уколико поседује такве документе, тражиоцу достави копију истих, на начин ближе одређен тим решењем. Дописом од 28.04.2016. године, извршеник се изјаснио да не располаже траженим информацијама и да је о томе обавестио тражиоца и то актом Секретаријата, правне управе, број: 94-8/15 од 22.03.2016. године. Поменути актом, тражиоцу извршења орган је доставио копије докумената о његовим новчаним примањима којима располаже и обавестио га да не поседује документе из којих се може сазнати номинални износ новчаних средстава издвојених из његовог бруто личног дохотка за задовољавање стамбених потреба закључно са 01.08.1993. године, при чему је ову тврдњу и образложио. Са наведеног разлога, правилно је тужени орган, поступајући по предлогу тужиоца за извршење решења Повереника, оценио да је извршеник у целости

извршио своју обавезу по решењу на начин на који му је то наложено, са ког разлога је обуставио поступак извршења, у смислу одредбе члана 271. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” бр. 30/10), а којом је прописано да ће се административно извршење обуставити по службеној дужности и спроведене радње поништити ако се, између осталог, утврди да је обавеза у целини извршена. При том је правилно тужени орган навео да сумња тужиоца, као тражиоца извршења, у погледу истинитости навода извршеника да не поседује тражена документа може бити релевантна са становишта прекршајне одговорности али да није од утицаја на доношење другачије одлуке у предметној правној ствари. Ово из разлога, што према члану 45. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (“Службени гласник РС”, број 120/04...36/2010) надзор над његовим спровођењем врши Министарство надлежно за послове управе, преко управне инспекције, па Повереник нема овлашћења да проверава истинитост навода органа коме је наложено да поступи по одређеном решењу.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.08.2017. године, 9 У 9736/16

Записничар
Елена Петровић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

ЉЛ